

Поради батькам перед відвідуванням навчального закладу

У батьків відносини зі школою часто бувають складні. За одинадцять років багато з них так і не можуть переступити через страх відвідування батьківських зборів, «індивідуальної консультації», на яку періодично запрошують вчителі... Але всі батьки розуміють — роздільність зі школою тягне за собою непривабливі наслідки для обох сторін, не говорячи про дитину, яка є яблуком розбрату цих двох соціальних інститутів — школи та сім'ї.

Школа не завжди може задовольнити всі запити батьків. Зрозуміло також, що умови в ній залишають бажати кращого, а рівень оплати праці, що існує зараз у системі освіти, не дозволяє батькам наполягати на багатьох своїх вимогах. І все ж. Якщо подивитися на ситуацію інакше: що залежить від нас, батьків? Як ми будуємо свої відносини зі школою? Не секрет, що школа — це широкий простір для конфліктів, що іноді провокуємо ми, батьки. Змінити устрій шкільної системи ми не спроможні, але, можливо, щось змінити в собі?

— Не вимагайте від школи більше, ніж вона може вам дати. Школа — це частина життя дитини. У першокласників — велика, у випускників — менша... Потурбуйтеся про те, щоб ваша дитина жила цікавим життям і після школи, тоді можливі шкільні невдачі не будуть такі руйнівні для її особистості.

— Вчителі — як і всі люди — різні. Не узагальнюйте і не переносьте свої незадоволення на весь колектив школи. Напевне серед педагогів є ті, з ким ви обов'язково знайдете спільну мову.

— Під час виникнення неприємної ситуації, пов'язаної з вашою дитиною, запам'ятайте, будь ласка, що ви єдина людина, яка здатна виявити моральну підтримку. Ваше завдання — у школі прояснити ситуацію. А ось інші заходи краще вживати вдома, після спільного обговорення з дитиною.

— Приходячи до школи, обов'язково просіть вести діалог на основі конкретних фактів, а не особистих вражень учителів. Враження можуть бути дуже суб'єктивні, не варто покладатися лише на них. Постарайтеся отримати різнобічну інформацію про життя дитини й аналізуйте її самі.

— Спробуйте також зрозуміти не тільки особливості поведінки вашої дитини у класі (у школі), але й загальну атмосферу учбового закладу. Будь-які вчинки дітей обов'язково пов'язані з соціальним контекстом, у якому вона розвивається. Не поспішайте робити висновки похапцем, не зрозумівши причини її поведінки.

— Не приймайте вчительську правоту апіорі. Зрозуміло, не потрібно обговорювати з дитиною тільки негативні якості (вчинки) вчителів, спробуйте в кожному явищі знаходити цю крупинку корисного, яка обов'язково присутня в ньому. Вчіть цьому дитину.

— Намагайтеся регулярно відвідувати батьківські збори. Якщо є можливість, попросіть класного керівника повідомити план зборів і їхню тривалість.

— На самих зборах піднімайте питання загального характеру, важливі для всіх. Усі проблеми, пов'язані з вашою дитиною, найкраще обговорювати підчас індивідуальної бесіди з учителем. Правильно буде вибрати для цієї бесіди спеціальний час, оскільки після зборів повноцінна розмова може не вийти, якісь нюанси залишаться нез'ясованими.

— Подумайте, чим би ви могли допомогти школі або конкретному учителеві? Не завжди ця допомога мусить виражатися у матеріальній підтримці. Можливо, ви володієте якоюсь цінною інформацією, чи маєте можливість працевлаштування школярів влітку, чи ви могли б дати консультацію з питань, пов'язаних із вашою професійною діяльністю, а можливо, ви можете допомогти школі в тиражуванні навчальних матеріалів, забезпеченні комп'ютерними програмами?

— Ваша участь в житті школи обов'язково буде сприятливою не лише для дитини, але й для того середовища, в якому вона знаходиться.

— І останнє. Для того, щоб навчити дитину необхідним соціальним навичкам, батьки повинні не тільки розповідати про них, але й демонструвати на практиці. Подумайте, будь ласка, як бачить ваша дитина ваші ділові і особисті стосунки з учителями? Чи погодилися б ви, щоб вона будувала стосунки з іншими людьми, користуючись вашою моделлю? Якщо так — то вас можна тільки привітати. Якщо ні — у вас ще є час, щоб щось змінити.